

РЕШЕНИЕ

№ 5936

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4942** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 197, ал. 2 – 4, във вр. с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „НюКо Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет. 10, ап. 56, представлявано от управителя Л. Лауритано, срещу Решение № ПО - 30/25.04.2023 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С220022-023-0003572/29.12.2022 г. на публичен изпълнител към дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..
По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт се иска неговата отмяна и отмяна на потвърденото с него постановление, поради нищожност, неправилност и незаконосъобразност на последното. Поддържа се, че срокът за извършване на ревизията е изтекъл на 23.12.2021 г., а до 06.01.2022 г. е следвало да бъде изготвен ревизионен доклад. ПНПОМ било връчено на 24.01.2022 г., като според жалбоподателя същото е издадено след изтичане на преклузивния срок за приключване на ревизията, поради което се явявало нищожно. На следващо място се твърди, че постановлението не е мотивирано и в тази връзка е незаконосъобразно.
В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Г., която поддържа жалбата и изложените в нея съображения. Излага допълнително становище, че ревизионният акт, издаден след приключване на ревизията, е отменен, поради което липсва законово основание за налагане на обезпечителни мерки. Претендира разноси

за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жабата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София- град, III отделение, 75-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221021003933-020-001/13.07.2021 г. /л.37/ е възложена ревизия на „НюКо Инвестмънт“ ЕООД за установяване на задълженията му за данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г.

Първоначалната ЗВР е изменяна със ЗИЗВР № Р22221021003933-020-002/23.07.2021 г. /л. 40/ и ЗИЗВР № Р-22221021003933-020-003/18.10.2021 г. /л.43, с които обхваща на ревизията е разширен както следва: за задължения по ЗДДС – за периодите от 01.01.2018 г. до 31.08.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г.; както и по ЗКПО – за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. Определен е и срок за извършване на ревизията до 23.12.2021 г.

Със Заповед № Р-22221021003933-023-001/18.01.2022 г. /46/ ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 ДОПК и молба вх. № П-22221021003933-053-001/18.01.2022 г. на задълженото лице - до завършване на административните процедури за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Италия и Румъния, съгласно чл. 7 от Регламент 904/2010 г.

Със Заповед № Р-22221021003933-143-001/04.04.2022 г. /л.51/ на основание чл. 35 ДОПК спряното производство по извършване на ревизия е възобновено, считано от 04.04.2022 г.

Със Заповед №Р-22221021003933-023-002/05.04.2022 г. /л.49/ ревизионното производство повторно е спряно, а в последствие възобновено със Заповед № Р-22221021003933-143-002/18.10.2022 г. /л.54/, считано от 18.10.2022 г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад № Р-22221021003933-092-001/21.12.2022 г., връчен на жалбоподателя на 17.01.2023 г.

След изготвяне на ревизионния доклад е издадено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221021003933-039-001/22.12.2022 г., въз основа на което е издадено процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК № Р-22221021003933-039-002/22.12.2022 . Постановлението е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП – С., който с Решение № ПО-30/25.04.2023 г. е отхвърлил оспорването.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221021003933-091-001 от 09.02.2023 г. С акта са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС в резултат на допълнително начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 66, ал. 1 и чл. 62, ал. 2 и ал. 5 ЗДДС в размер на 3 623 857,06 лв. и са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 16 147,92 лв. За невнесените в срок задължения са начислени лихви в размер на 1 228 330,35 лв.

Посоченият РА е обжалван по административен ред, като с решение № 827/19.06.2023 г. актът е отменен в частта на установените задължения за ДДС за периодите 01.01.2018 г. до 31.08.2020 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и преписката е върната на органа за издаване на нова ЗВР за посочените видове

задължения и периоди и извършване на ревизия, съобразно указанията, дадени в решението. В частта, с която са установени задължения по ЗКПО за 2019 г. и 2020 г., РА е потвърден.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1, вр. чл. 121, ал. 1 ДОПК 7-дневен срок. Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, което изхожда от публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Спазени са изискванията за писмена форма, като оспореното решение № ПО - 30/25.04.2023 г. съдържа фактически и правни основания, в достатъчна степен конкретизирани, за да се възприеме обективизираната в разпоредителната му част воля на административния орган. От своя страна постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки съдържа всички установени от закона реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 ДОПК.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обосновават незаконосъобразност на проверяваните актове.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката за правомерност на наложените обезпечителни мерки следва да се направи и с оглед нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В тази насока следва да се посочи, че по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител законосъобразно е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в

жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган коректно е посочил фактическото и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Следователно наложените предварителни обезпечителни мерки са необходими с оглед установените публични задължения и липсата на имущество от страна на ревизираното лице.

Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 ДОПК - да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено, а в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки изрично е посочено, че ревизираното лице не притежава недвижими имоти или МПС. Според чл. 199, ал. 2 ДОПК, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Неоснователно е възражението за нищожност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с оглед обстоятелството, че същото е издадено след изтичане на определения със ЗВР срок за приключване на ревизията. Извършването на процесуални действия след срока за приключване на ревизията има за единствена последица, че тези действия не се вземат предвид при формирането на фактически изводи относно облагането, но не отменя правомощието за налагане на обезпечителни мерки при обоснована обезпечителна нужда. Независимо, че се предприема в рамките на ревизионното производство (А.: чл. 121, ал. 1 ДОПК), процедурата по налагането на предварителни обезпечителни мерки не е част от него, а има самостоятелен характер, провежда се от различен орган и срещу приключващия акт задълженото лице разполага с отделен ред за защита. Нещо повече, тази процедура може да бъде проведена и след приключването на ревизията, като искането за налагането на предварителни обезпечителни мерки може да се отправи заедно с издаването на ревизионния акт /чл. 121, ал. 1, предл. второ ДОПК/.

В случая искането на органа по приходите с изх. № Р-22221021003933-039-002/22.12.2022 г. е отправено преди приключване на ревизионното производство, т.е. преди издаване на РА № Р-22221021003933-091-001 от 09.02.2023 г. Обратно на тезата на жалбоподателя, това производство не се финализира с изтичането на определения в ЗВР/ЗИВР срок, а с издаването на ревизионен акт или на заповед за прекратяването му /чл. 119 ДОПК/. Административната процедура, разписана в чл. 117 – чл. 119 ДОПК притежава редица специфики /изисква предварителното издаване на ревизионен доклад, предвижда възможност за подаване на възражения срещу него и т. н., с определяне на отделни

срокове за всяко от тези процесуални действия/, поради което приключването на ревизионното производство не съвпада с изтичането на срока за провеждане на ревизията, определен в ЗВР.

Неоснователно е и възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че след като РА е отменен, липсва законово основание за налагане на обезпечителни мерки. Това становище е погрешно, тъй като с решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ издаденият РА е отменен в една част и преписката е върната на ревизиращия орган за издаване на ЗВР и провеждане на ревизионно производство съгласно мотивите на административната инстанция, т.е. възстановена е висящността на ревизията, а именно висящността на производството е една от предпоставките за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Изложеното налага решаващ извод за законосъобразност на оспореното Решение № ПО - 30/25.04.2023 г. и на потвърденото с него Постановление с изх. № С220022-023-0003572/29.12.2022 г. Иницирираното срещу тях оспорване, като неоснователно, следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора в полза на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100,00 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НюКо Инвестмънт“ ЕООД срещу Решение № ПО - 30/25.04.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С220022-023-0003572/29.12.2022 г. на публичен изпълнител към дирекция „Събиране“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С..

ОСЪЖДА „НюКо Инвестмънт“ ЕООД да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство в размер на 100 /сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: